

PRIJATÉ TEXTY

P8_TA(2016)0102

Situácia v Stredozemí a potreba holistického prístupu EÚ k migrácii

Uznesenie Európskeho parlamentu z 12. apríla 2016 o situácii v Stredozemí a potrebe holistického prístupu EÚ k migrácii (2015/2095(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na Ženevský dohovor z roku 1951 a na dodatkový protokol k nemu, a najmä na právo na nevyhostenie,
- so zreteľom na Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd,
- so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv z roku 1948,
- so zreteľom na Dohovor o právach dieťaťa z roku 1989 a uznesenie Európskeho parlamentu z 27. novembra 2014 o 25. výročí Dohovoru OSN o právach dieťaťa¹,
- so zreteľom na Dohovor Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982, Medzinárodný dohovor o bezpečnosti ľudského života na mori z roku 1974 a Medzinárodný dohovor o pátraní a záchrane na mori z roku 1979 v znení zmien,
- so zreteľom na Medzinárodný dohovor o ochrane práv všetkých migrujúcich pracovníkov a členov ich rodín z roku 1990,
- so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie,
- so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom Akčný plán týkajúci sa maloletých bez sprievodu (2010 – 2014) (COM(2010)0213) a na uznesenie Európskeho parlamentu z 12. septembra 2013 o situácii maloletých bez sprievodu v EÚ²,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 29. apríla 2015 o najnovších tragédiách v Stredozemnom mori a migračnej a azylovej politike EÚ³,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 10. septembra 2015 o migrácii a utečencoch

¹ Prijaté texty, P8_TA(2014)0070.

² Ú. v. EÚ C 93, 9.3.2016, s. 165.

³ Prijaté texty, P8_TA(2015)0176.

v Európe¹,

- so zreteľom na rozpravy, ktoré sa uskutočnili vo Výbore Európskeho parlamentu pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci v roku 2015, konkrétne na rozpravu zo 14. apríla za prítomnosti komisára Avramopouloso, zo 6. mája o solidarite a spravodlivom rozdelení zodpovednosti vrátane záväzkov v oblasti pátrania a záchrany, z 26. mája o stratégii spolupráce s tretími krajinami, zo 4. júna o rozvíjaní bezpečných a legálnych spôsobov vstupu žiadateľov o azyl a utečencov do EÚ a o vykonávaní spoločného európskeho azylového systému, z 25. júna o boji proti nezákonnému prevádzaniu, obchodovaniu s ľuďmi a pracovnému vykorisťovaniu neregulárnych migrantov, o vytváraní primeraných legálnych spôsobov ekonomickej migrácie a o riadení hraníc a vízovej politike, z 2. júla o spôsobe, akým sa finančné prostriedky v oblasti vnútorných vecí vynakladajú na migráciu a rozvoj, zo 6. júla o prvom balíku návrhov Komisie v nadväznosti na migračnú agendu, o solidarite a spravodlivom rozdelení zodpovednosti vrátane záväzkov v oblasti pátrania a záchrany a o rozvíjaní bezpečných a legálnych spôsobov vstupu žiadateľov o azyl a utečencov do EÚ, zo 16. júla, za prítomnosti odborníkov na finančné prostriedky EÚ určené na migračné politiky, o politikách, postupoch a údajoch týkajúcich sa maloletých bez sprievodu v členských štátoch EÚ a Nórsku, o spolupráci s tretími krajinami v oblasti migrácie a o skúmaní nových ciest pre právne predpisy v oblasti ekonomickej migrácie, z 22. septembra o druhom balíku návrhov Komisie v nadväznosti na migračnú agendu, z 23. septembra s národnými parlamentmi o prístupe založenom na hotspotoch a o riešení migrácie na národnej a miestnej úrovni, z 19. októbra o boji proti nezákonnému prevádzaniu, obchodovaniu s ľuďmi a pracovnému vykorisťovaniu neregulárnych migrantov, z 10. novembra o oznámení Komisie s názvom Riadenie utečeneckej krízy: aktuálny stav vykonávania prioritných opatrení v rámci európskej migračnej agendy (COM(2015)0510), z 19. novembra o vnútorných a vonkajších finančných prostriedkoch EÚ súvisiacich s jej migračnou a azylovou politikou, z 10. decembra o spolupráci EÚ s tretími krajinami v oblasti migrácie a z 21. decembra o riadení hraníc a vízovej politike, o účinnom vykonávaní spoločného európskeho azylového systému (CEAS) a o vytváraní primeraných legálnych spôsobov ekonomickej migrácie,
- so zreteľom na rozpravy, ktoré sa konali 1. apríla 2015 počas spoločnej schôdze Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci a Výboru pre rozvoj na tému súvislostí medzi rozvojom a migráciou a 15. septembra 2015 počas spoločnej schôdze Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci, Výboru pre zahraničné veci a Podvýboru pre ľudské práva na tému dodržiavania ľudských práv v kontexte migračných tokov v Stredozemí,
- so zreteľom na správy Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci z návštevy jeho delegácie na Lampeduse zameranej na pátracie a záchranné operácie v septembri 2015 a z návštevy jeho delegácie v Tunisku zameranej na spoluprácu s tretími krajinami v oblasti migrácie, azylu a kontroly hraníc v októbri 2015 a so zreteľom na správu Výboru pre rozpočet a Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci z návštevy spoločnej delegácie na Sicílii zameranej na spôsob riešenia migračného náporu v regióne, a to najmä z rozpočtového hľadiska, v júli 2015,

¹ Prijaté texty, P8_TA(2015)0317.

- so zreteľom na desaťbodový akčný plán Komisie pre migráciu, ktorý bol predložený na spoločnom zasadnutí Rady pre zahraničné veci a Rady pre vnútorné veci v Luxemburgu 20. apríla 2015,
- so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom Európska migračná agenda (COM(2015)0240),
- so zreteľom na rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/778 z 18. mája 2015 o vojenskej operácii Európskej únie v južnej časti centrálného Stredozemia,
- so zreteľom na rozhodnutie veľvyslancov EÚ v rámci Politického a bezpečnostného výboru začať druhú fázu operácie EUNAVFOR Med, ktorá bola premenovaná na operáciu Sophia¹, a so zreteľom na operácie pod vedením NATO v Egejskom mori,
- so zreteľom na rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN č. 2240 (2015) z 9. októbra 2015,
- so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom Akčný plán proti prevádzaniu migrantov (2015 – 2020) (COM(2015)0285),
- so zreteľom na pracovný dokument útvarov Komisie o vykonávaní nariadenia Eurodac, pokiaľ ide o povinnosť odoberať odtlačky prstov (SWD(2015)0150),
- so zreteľom na odporúčanie Komisie týkajúce sa európskeho systému presídľovania (C(2015)3560) a na závery zástupcov vlád členských štátov zasadajúcich v Rade týkajúce sa presídlenia 20 000 osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, prostredníctvom multilaterálnych a vnútroštátnych mechanizmov, ktoré boli predložené na zasadnutí Rady pre spravodlivosť a vnútorné veci 20. júla 2015,
- so zreteľom na vysvetľujúcu poznámku Komisie k prístupu založenému na hotspotoch a na správy o súčasnom stave v Grécku a Taliansku z 10. februára 2016, ako aj na správu o pokroku Grécka zo 4. marca 2016,
- so zreteľom na rozhodnutie Rady (EÚ) 2015/1523 zo 14. septembra 2015 o zavedení dočasných opatrení v oblasti medzinárodnej ochrany v prospech Talianska a Grécka,
- so zreteľom na rozhodnutie Rady (EÚ) 2015/1601 z 22. septembra 2015 o zavedení dočasných opatrení v oblasti medzinárodnej ochrany v prospech Talianska a Grécka,
- so zreteľom na návrh Komisie na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa stanovuje krízový mechanizmus premiestnenia a mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (COM(2015)0450),
- so zreteľom na návrh Komisie na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa stanovuje spoločný zoznam EÚ týkajúci sa bezpečných krajín pôvodu na účely smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany a ktorým sa mení smernica 2013/32/EÚ (COM(2015)0452),

¹ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/09/28-eunavfor/>

- so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom Akčný plán EÚ v oblasti návratu (COM(2015)0453),
- so zreteľom na odporúčanie Komisie, ktorým sa ustanovuje spoločná „príručka o návrate“, ktorú majú používať príslušné orgány členských štátov pri vykonávaní úloh spojených s návratom (C(2015)6250), a na jeho prílohu,
- so zreteľom na oznámenie Komisie o pravidlách verejného obstarávania v súvislosti so súčasnou azylovou krízou (COM(2015)0454),
- so zreteľom na spoločné oznámenie Európskej komisie a vysokej predstaviteľky s názvom Riešenie utečeneckej krízy v Európe: úloha vonkajšej činnosti EÚ (JOIN(2015)0040),
- so zreteľom na rozhodnutie Komisie o zriadení Núdzového trustového fondu Európskej únie pre stabilitu a riešenie základných príčin neregulárnej migrácie a vysídľovania osôb v Afrike (C(2015)7293),
- so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom Riadenie utečeneckej krízy: okamžité opatrenia operatívneho, rozpočtového a právneho charakteru na základe európskej migračnej agendy (COM(2015)0490) a na jeho prílohy,
- so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom Riadenie utečeneckej krízy: aktuálny stav vykonávania prioritných opatrení v rámci európskej migračnej agendy (COM(2015)0510) a na jeho prílohy,
- so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom Európska pohraničná a pobrežná stráž a účinné riadenie vonkajších hraníc EÚ (COM(2015)0673), na návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o európskej pohraničnej a pobrežnej stráž, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 2007/2004, nariadenie (ES) č. 863/2007 a rozhodnutie Rady 2005/267/ES (COM(2015)0671), na návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o európskom cestovnom doklade pre návrat neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín (COM(2015)0668), na návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 562/2006, pokiaľ ide o posilnenie kontrol na vonkajších hraniciach s použitím príslušných databáz (COM(2015)0670), na návrh Komisie na rozhodnutie Rady o zavedení dočasných opatrení v oblasti medzinárodnej ochrany v prospech Švédska v súlade s článkom 9 rozhodnutia Rady (EÚ) 2015/1523 a článkom 9 rozhodnutia Rady (EÚ) 2015/1601 o zavedení dočasných opatrení v oblasti medzinárodnej ochrany v prospech Talianska a Grécka (COM(2015)0677) a na odporúčanie Komisie o dobrovoľnom systéme prijímania osôb z humanitárnych dôvodov s Tureckom (C(2015)9490),
- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade o stave v oblasti vykonávania prioritných opatrení podľa európskej migračnej agendy (COM(2016)0085),
- so zreteľom na odporúčanie Komisie určené Helénskej republike, pokiaľ ide o naliehavé opatrenia, ktoré má Grécko prijať s ohľadom na obnovenie presunov podľa nariadenia (EÚ) č. 604/2013 (C(2016)0871),
- so zreteľom na návrh vykonávacieho rozhodnutia Rady o dočasnom pozastavení premiestňovania 30 % žiadateľov pridelených Rakúsku podľa rozhodnutia Rady (EÚ)

2015/1601 o zavedení dočasných opatření v oblasti mezinárodní ochrany v prospech Talianska a Grécka (COM(2016)0080),

- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Európskej rade a Rade s názvom Späť k Schengenu – plán (COM(2016)0120),
- so zreteľom na správu Komisie Európskemu parlamentu a Rade s názvom Druhá správa o pokroku Turecka v plnení požiadaviek jeho plánu liberalizácie vízového režimu (COM(2016)0140) a na sprievodný pracovný dokument útvarov Komisie (SWD(2016)0097),
- so zreteľom na návrh nariadenia Rady o poskytovaní núdzovej pomoci v rámci Únie (COM(2016)0115) a pripravovaný opravný rozpočet č. 1/2016 s cieľom vytvoriť rozpočtový riadok pre tento nástroj,
- so zreteľom na závery, ktoré prijala Európska rada na svojom mimoriadnom zasadnutí 23. apríla 2015, na svojom zasadnutí 25. a 26. júna 2015, na neformálnom stretnutí hláv štátov alebo predsedov vlád EÚ venovanom migrácii 23. septembra 2015, na svojom zasadnutí 15. októbra 2015, na svojom zasadnutí 17. a 18. decembra 2015 a na svojom zasadnutí 18. a 19. februára 2016,
- so zreteľom na závery, ktoré prijala Rada na svojom zasadnutí týkajúcom sa bezpečných krajín pôvodu 20. júla 2015, na zasadnutí týkajúcom sa migrácie 20. júla 2015, na zasadnutí týkajúcom sa budúcnosti politiky návratu 8. októbra 2015, na zasadnutí týkajúcom sa migrácie 12. októbra 2015, na zasadnutí týkajúcom sa opatrení na zvládanie utečeneckej a migračnej krízy 9. novembra 2015, na zasadnutí týkajúcom sa stavu bez štátnej príslušnosti 4. decembra 2015 a na zasadnutí týkajúcom sa prevádzachstva 10. marca 2016,
- so zreteľom na závery Predsedníctva prijaté 14. septembra 2015,
- so zreteľom na závery zástupcov vlád členských štátov zasadajúcich v Rade z 20. júla 2015 týkajúce sa presídlenia 20 000 osôb, ktoré jednoznačne potrebujú medzinárodnú ochranu, prostredníctvom multilaterálnych a vnútroštátnych mechanizmov,
- so zreteľom na spoločný akčný plán EÚ a Turecka z 15. októbra 2015 a na správy o jeho vykonávaní z 10. februára a zo 4. marca 2016,
- so zreteľom na vyhlásenie hláv štátov alebo predsedov vlád EÚ zo 7. marca 2016,
- so zreteľom na vyhlásenie konferencie na vysokej úrovni o trase cez východné Stredozemie a západný Balkán, ktoré bolo prijaté 8. októbra 2015, na vyhlásenie vedúcich predstaviteľov o príleve utečencov pozdĺž západobalkánskej trasy, ktoré bolo prijaté na zasadnutí 25. októbra 2015, a na správu o pokroku z 10. februára 2016,
- so zreteľom na akčný plán a politické vyhlásenie prijaté na samite Európskej únie a Afriky o migrácii, ktorý sa konal vo Vallette 11. a 12. novembra 2015,
- so zreteľom na činnosť a správy Európskeho podporného úradu pre azyl (EASO), najmä na výročnú správu o situácii v oblasti azylu v Európskej únii za rok 2014 a na mesačné azylové trendy,

- so zreteľom na činnosť a správy agentúry Frontex, najmä na výročnú správu o analýze rizík za rok 2015 a na štvrt'ročné správy jej siete pre analýzu rizík,
- so zreteľom na činnosť a správy Europolu, najmä spoločný operačný tím MARE, a na zriadenie Európskeho strediska pre boj proti prevádzachtvu (EMSC) zo strany Europolu,
- so zreteľom na činnosť a správy Eurojustu, najmä na jeho správy o obchodovaní s ľuďmi,
- so zreteľom na činnosť, výročné správy a štúdie Agentúry pre základné práva (FRA), najmä štúdie o závažných formách pracovného vykorisťovania a o kriminalizácii migrantov v neregulárnej situácii a osôb, ktoré im pomáhajú,
- so zreteľom na štúdie tematickej sekcie C o vykonávaní článku 80 ZFEÚ, o nových prístupoch, alternatívnych cestách a spôsoboch prístupu osôb žiadajúcich o medzinárodnú ochranu ku konaniam o azyle, o preskúmaní nových legislatívnych ciest v oblasti pracovnej migrácie do EÚ, o posilnení spoločného európskeho azylového systému a alternatív k dublinskému nariadeniu, o spolupráci EÚ s tretími krajinami v oblasti migrácie a o prijímaní utečencov a žiadateľiek o azyl v EÚ a so zreteľom na štúdiu tematickej sekcie D s názvom Finančné prostriedky EÚ na migračné politiky: analýza efektívnosti a najlepších postupov do budúcnosti a na štúdiu tematickej sekcie EXPO s názvom Migranti v Stredozemí: ochrana ľudských práv,
- so zreteľom na štúdie Európskej migračnej siete (EMS), najmä na štúdiu o politikách, postupochoch a údajoch týkajúcich sa maloletých bez sprievodu,
- so zreteľom na činnosť a správy Vysokého komisára OSN pre utečencov,
- so zreteľom na činnosť a správy osobitného spravodajcu OSN pre ľudské práva migrantov,
- so zreteľom na činnosť, správy a uznesenia Rady Európy,
- so zreteľom na činnosť a správy Medzinárodnej organizácie pre migráciu,
- so zreteľom na činnosť a správy Úradu OSN pre drogy a kriminalitu,
- so zreteľom na stanovisko Európskeho výboru regiónov k európskej migračnej agende prijaté na jeho 115. plenárnom zasadnutí 3. – 4. decembra 2015,
- so zreteľom na stanoviská Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru k európskej migračnej agende a akčnému plánu EÚ proti prevádzaniu migrantov,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 17. decembra 2014 o situácii v Stredozemí a potrebe holistického prístupu EÚ k migrácii¹,
- so zreteľom na pracovný dokument k článku 80 o solidarite a spravodlivom rozdelení zodpovednosti vrátane záväzkov v oblasti pátrania a záchranu,
- so zreteľom na pracovný dokument o boji proti nezákonnému prevádzaniu,

¹ Prijaté texty, P8_TA(2014)0105.

- obchodovaniu s ľuďmi a pracovnému vykorisťovaniu neregulárnych migrantov,
- so zreteľom na pracovný dokument o riadení hraníc a vízovej politike vrátane úlohy agentúry Frontex a iných príslušných agentúr,
 - so zreteľom na pracovný dokument o rozvíjaní bezpečných a legálnych spôsobov vstupu žiadateľov o azyl a utečencov do EÚ vrátane politiky Únie v oblasti presídlenia a príslušných integračných politík,
 - so zreteľom na pracovný dokument o vytváraní primeraných legálnych spôsobov ekonomickej migrácie,
 - so zreteľom na pracovný dokument o vnútorných a vonkajších finančných prostriedkoch EÚ súvisiacich s jej migračnou a azylovou politikou,
 - so zreteľom na pracovný dokument o efektívnom vykonávaní spoločného európskeho azylového systému (CEAS) vrátane úlohy EASO,
 - so zreteľom na článok 52 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci a stanoviská Výboru pre zahraničné veci, Výboru pre rozvoj, Výboru pre rozpočet, Výboru pre zamestnanosť a sociálne veci, Výboru pre dopravu a cestovný ruch, Výboru pre regionálny rozvoj, Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť a Výboru pre petície (A8-0066/2016),
- A. keďže vo svojom uznesení zo 17. decembra 2014 poveruje Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci, aby posúdil rôzne príslušné politiky, vypracoval súbor odporúčaní a informoval plénum prostredníctvom strategickej iniciatívnej správy;
- B. keďže podľa údajov agentúry Frontex¹ bolo v roku 2015 pri pokuse o neregulárny prienik cez vonkajšie hranice EÚ odhalených 1,83 milióna osôb, čo je bezpríkladný rekord v porovnaní s 282 500 migrantmi, ktorí prichádzali do Únie počas celého roka 2014; keďže podľa údajov IOM/UNICEF približne 20 % všetkých migrantov prichádzajúcich po mori tvoria deti²;
- C. keďže podľa údajov Európskeho podporného úradu pre azyl (EASO)³ bolo v roku 2015 v EÚ+⁴ podaných vyše 1,4 milióna žiadostí o medzinárodnú ochranu, pričom ich počet stabilne rástol od apríla a zároveň sa zmenšoval podiel opakovaných žiadostí; keďže asi 6 % žiadateľov uviedlo, že sú maloleté osoby bez sprievodu; keďže vo februári 2016

¹ Správy Frontexu, <http://frontex.europa.eu/news/number-of-migrants-arriving-in-greece-dropped-by-half-in-november-cITv3V>.

² IOM and UNICEF Data Brief: Migration of Children to Europe (Prehľad údajov organizácií IOM a UNICEF: Migrácia detí do Európy) http://www.iom.int/sites/default/files/press_release/file/IOM-UNICEF-Data-Brief-Refugee-and-Migrant-Crisis-in-Europe-30.11.15.pdf.

³ Informačný bulletin EASO, november – december 2015, https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Newsletter-NOV-DEC_-20151.pdf.

⁴ EÚ+ pozostáva z EÚ-28, z Nórska a zo Švajčiarska.

bolo medzi osobami, ktoré prišli do Grécka po mori, 22 % žien a 40 % detí¹;

- D. keďže na účely Dohovoru OSN o právach dieťaťa je dieťaťom každá ľudská bytosť vo veku do osemnásť rokov;
- E. keďže podľa Medzinárodnej organizácie pre migráciu bolo v roku 2015 nahlásených vyše 3 771 mŕtvych alebo nezvestných osôb v Stredozemnom mori²; keďže do 8. marca 2016 bolo nahlásených 444 utopených osôb v Stredozemnom mori; keďže počas prvých deviatich týždňov roku 2016 zahynulo 77 detí, čo je v priemere viac než jedno za deň; keďže podľa najnovších údajov Europolu zmizlo po príchode do Európy najmenej 10 000 detí bez sprievodu;
- F. keďže 3. október by sa mal vyhlásiť za Deň spomienky na všetkých mužov, ženy a deti, ktorí zahynuli pri pokuse o útek zo svojich krajín pred prenasledovaním, konfliktom a vojnou, ako aj na všetkých mužov a ženy, ktorí každý deň riskujú svoje životy, aby ich zachránili;
- G. keďže niektoré časti sveta sú postihnuté vojnou a násilím a trpia kombinovanými účinkami extrémnej chudoby, degradácie životného prostredia a nedostatku príležitostí pre mladých ľudí, čo môže podnietiť ďalšie násilie a neistotu a viesť k ďalším presunom populácie;

Článok 80 ZFEÚ – Solidarita a spravodlivé rozdelenie zodpovednosti vrátane záväzkov v oblasti pátrania a záchrany

- H. keďže článok 80 ZFEÚ kladie zásadu solidarity a spravodlivého rozdelenia zodpovednosti do centra celého systému Únie a poskytuje právny základ na vykonávanie týchto zásad v rámci politik Únie v oblasti azylu, migrácie a kontroly hraníc;
- I. keďže solidarita môže mať vnútorný aj vonkajší rozmer; keďže relokácia, vzájomné uznávanie rozhodnutí o azyle, opatrenia operačnej podpory a proaktívny výklad súčasného dublinského nariadenia a smernice o dočasnej ochrane sú nástrojmi vnútornej solidarity, zatiaľ čo premiestnenie, humanitárne prijímanie a pátranie a záchrana na mori podporujú vonkajšiu solidaritu, pričom mechanizmus civilnej ochrany sa môže zameriavať na oba rozmery;
- J. keďže z 39 600 žiadateľov o azyl, ktorí čakajú v talianskych prijímacích zariadeniach na premiestnenie do iných členských štátov, bolo do 3. marca 2016 skutočne premiestnených iba 338, zatiaľ čo v Grécku bolo z plánovaných 66 400 premiestnení vykonaných iba 322;

Boj proti nezákonnému prevádzaniu, obchodovaniu s ľuďmi a pracovnému vykorisťovaniu neregulárnych migrantov

- K. keďže prevádzanie migrantov, obchodovanie s nimi a ich pracovné vykorisťovanie predstavujú odlišné právne javy, proti ktorým bojujú rôzne právne rámce na úrovni Únie a na medzinárodnej úrovni a ktoré si vyžadujú riadne ciele reakcie, hoci v praxi

¹ UNHCR – prehľad údajov týkajúcich sa Grécka – 7. marca 2016.

² IOM, Missing Migrants Project (projekt IOM s názvom Nezvestní migranti), <http://missingmigrants.iom.int/>

sa často prekrývajú; keďže zločinecké siete prevádzčov a obchodníkov s ľuďmi dokážu poľahky zmeniť svoj spôsob práce, čo si vyžaduje rýchle prispôsobenie reakcií na základe najnovších a najpresnejších údajov; keďže úsilie o boj proti nezákonnému prevádzaniu migrantov by nemalo mať vplyv na osoby poskytujúce humanitárnu pomoc neregulárnym migrantom;

- L. keďže boj proti prevádzaniu migrantov, obchodovaniu s nimi a ich pracovnému vykorisťovaniu si vyžaduje krátkodobé, strednodobé aj dlhodobé reakcie vrátane opatrení na narušenie zločineckých sietí a trestné stíhanie zločincov, zhromažďovania a analýzy údajov, opatrení na ochranu obetí a na návrat migrantov s neregulárnym pobytom, ako aj spoluprácu s tretími krajinami, dlhodobejšie stratégie riešenia dopytu po obetiach obchodovania s ľuďmi a prevádzachstva a základných príčin migrácie, ktoré vŕhajú ľudí do rúk zločinných prevádzčov;

Riadenie hraníc a vízová politika vrátane úlohy pohraničnej agentúry a iných príslušných agentúr

- M. keďže v súvislosti s viacerými návrhmi Komisie v oblasti pohraničnej a vízovej politiky sa uplatňuje riadny legislatívny postup, najmä pokiaľ ide o návrh nariadenia o vízovom kódexe Únie (prepracované znenie) (2014/0094COD), návrh nariadenia, ktorým sa stanovuje okružné vízum (2014/0095COD), a návrh nariadenia o jednotnom formáte víz: bezpečnosť (2015/0134COD); keďže Komisia nedávno iniciovala nové návrhy v tejto oblasti, na ktoré sa bude uplatňovať riadny legislatívny postup;
- N. keďže zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach musí ísť ruka v ruke s účinným riadením vonkajších hraníc, vysokými spoločnými normami, účinnou výmenou informácií medzi členskými štátmi a plným dodržiavaním základných práv všetkých osôb;
- O. keďže Európsky parlament vyzval pohraničnú agentúru Únie, aby posilnila svoje kapacity na riešenie prípadných porušení základných práv, a to aj v rámci svojich pracovných dojednaní uzavretých s príslušnými orgánmi tretích krajín, a keďže návrh Komisie na vytvorenie novej pohraničnej agentúry Únie obsahuje mechanizmus na predkladanie sťažností;
- P. keďže súčasný vízový kódex umožňuje členským štátom odchyliť sa od bežných kritérií prípustnosti pri žiadosti o udelenie víza z humanitárnych dôvodov (články 19 a 25);

Rozvíjanie bezpečných a legálnych spôsobov vstupu žiadateľov o azyl a utečencov do EÚ vrátane politiky Únie v oblasti presídlenia a príslušných integračných politik

- Q. keďže 86 % svetovej populácie utečencov sa nachádza v krajinách, ktoré nie sú priemyselne vyspelé; keďže zločinecké siete a prevádzči využívajú zúfalstvo ľudí, ktorí sa usilujú vstúpiť do Únie v snahe ujsť prenasledovaniu alebo vojne;
- R. keďže bezpečné a legálne spôsoby vstupu utečencov do Únie sú obmedzené a mnohí z nich naďalej podstupujú riziko a vydávajú sa na nebezpečné cesty; keďže vytváranie bezpečných a zákonných ciest do Únie pre žiadateľov o azyl a utečencov na základe existujúcich právnych predpisov a postupov by umožnilo Únii a členským štátom získať lepší prehľad o potrebách ochrany a príleve do Únie a naštrbilo by obchodný model prevádzčov;

Stratégia spolupráce s tretími krajinami, najmä v súvislosti s programami regionálnej ochrany, presídľovaním, návratmi a so zameraním na riešenie základných príčin migrácie

- S. keďže spolupráca EÚ s tretími krajinami sa rozvíja prostredníctvom politických nástrojov, ako sú regionálne dialógy, dvojstranné dialógy, spoločné programy migrácie a mobility a partnerstvá v oblasti mobility, prostredníctvom právnych nástrojov, ako sú doložky o migrácii v „globálnych dohodách“, dohody o readmisii, dohody o zjednodušení udeľovania víz a dohody o oslobodení od vízovej povinnosti, a prostredníctvom operačných nástrojov, ako sú regionálne programy ochrany, regionálne programy rozvoja a ochrany, pracovné dojednania agentúry Frontex a spolupráca EASO s tretími krajinami;
- T. keďže jednotlivé členské štáty naďalej vyvíjajú intenzívnu vonkajšiu činnosť v oblasti migrácie na bilaterálnej úrovni;
- U. keďže v záujme adekvátnej reakcie na súčasnú utečeneckú krízu Únia zintenzívnila vonkajšiu spoluprácu s tretími krajinami v oblasti migrácie a azylu a začala nové iniciatívy na poli spolupráce, napríklad spoločný akčný plán EÚ a Turecka, záväzky prijaté v súvislosti so západobalkánskymi trasami a akčný plán prijatý na samite vo Vallette;

Vytváranie primeraných legálnych spôsobov ekonomickej migrácie

- V. keďže počet obyvateľov Únie v produktívnom veku sa má do roku 2020 znížiť o 7,5 milióna; keďže predpokladaný vývoj potrieb pracovného trhu v Únii poukazuje na objavujúce sa a budúce nedostatky v konkrétnych oblastiach; keďže štátni príslušníci tretích krajín sa stretávajú s mnohými ťažkosťami pri uznávaní svojich zahraničných kvalifikácií, a preto sú zvyčajne pre svoje pracovné posty prekvalifikovaní;
- W. keďže súčasný prístup Únie k pracovnej migrácii je roztrieštený a existuje množstvo smerníc, ktoré sa zameriavajú na špecifické kategórie pracovníkov a štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí majú za určitých okolností povolenie pracovať; keďže tento prístup môže slúžiť len krátkodobým špecifickým potrebám;

Analýza spôsobu, akým sa finančné prostriedky v oblasti vnútorných vecí vynakladajú na migráciu a rozvoj vrátane finančných prostriedkov na núdzové opatrenia

- X. keďže existuje viacero finančných nástrojov Únie na financovanie opatrení členských štátov a tretích krajín v oblasti migrácie, azylu a riadenia hraníc; keďže finančné prostriedky pre členské štáty sa pridelujú najmä prostredníctvom Fondu pre azyl, migráciu a integráciu a Fondu pre vnútornú bezpečnosť, pričom sa však na činnosti súvisiace s migráciou môže využívať množstvo ďalších programov a fondov; keďže finančné prostriedky pre tretie krajiny, ktoré sú pridelované najmä prostredníctvom nástroja rozvojovej spolupráce, spravujú rôzne generálne riaditeľstvá Komisie a Európska služba pre vonkajšiu činnosť;
- Y. keďže v dôsledku existujúcej roztrieštenosti rozpočtových riadkov a povinností môže byť zložitá poskytnúť komplexný prehľad o spôsobe, akým sa využívajú finančné prostriedky, či dokonca presne vyčíslit' sumu, ktorú Únia vynakladá na migráciu;

Efektívne vykonávanie spoločného európskeho azylového systému vrátane úlohy Európskeho podporného úradu pre azyl

- Z. keďže spoločný európsky azylový systém (CEAS) zahŕňa súbor spoločných pravidiel pre spoločnú azylovú politiku, jednotný štatút v azylovej oblasti a spoločné azylové postupy platné v celej Únii; keďže však mnohé varovania vrátane rozhodnutí o nesplnení povinnosti, ktoré prijala Komisia, poukazujú na neúplné uplatňovanie systému CEAS v mnohých členských štátoch; keďže toto uplatňovanie má zásadný význam z hľadiska harmonizácie vnútroštátnych právnych predpisov a podpory solidarity medzi členskými štátmi a keďže členské štáty môžu požiadať EASO o pomoc v záujme splnenia noriem, ktoré vyžaduje CEAS; keďže harmonizácia podmienok prijímania a azylových postupov môže zabrániť tlaku na krajiny, ktoré ponúkajú lepšie podmienky, a je kľúčová pre rozdelenie zodpovednosti;
- AA. keďže súčasné mechanizmy dublinského systému nie sú objektívne, nestanovujú spravodlivé kritériá pridelovania zodpovednosti za žiadosti o medzinárodnú ochranu a nezabezpečujú rýchly prístup k ochrane; keďže tento systém sa v praxi neuplatňuje, pričom na základe dvoch rozhodnutí Rady o dočasnom premiestnení boli prijaté výslovné odchýlky; keďže Komisia oznámila, že do marca 2016 predloží návrh na náležitú revíziu nariadenia Dublin III;
- AB. keďže v článku 3 Ženevského dohovoru z roku 1951 je ustanovené, že členské štáty nesmú diskriminovať utečencov na základe ich rasy, náboženstva alebo krajiny pôvodu;

Solidarita

1. poukazuje na to, že opatrenia Únie v oblasti migrácie musia byť založené na zásade solidarity; konštatuje, že zásada solidarity stanovená v článku 80 ZFEÚ zahŕňa politiky azylu, prístahovalectva a kontroly hraníc; zastáva názor, že článok 80 „spoločne“ s článkami 77 až 79 ZFEÚ poskytuje právny základ na vykonávanie zásady solidarity v uvedených oblastiach;

Pátranie a záchrana

2. vychádza z premisy, že záchrana životov musí byť prvoradou prioritou a že je nevyhnutné náležite financovať pátracie a záchranné operácie na úrovni Únie aj členských štátov; konštatuje, že sa zvýšil počet neregulárnych príchodov po mori, znepokojivo narástol počet úmrtí na mori a stále je potrebná lepšia európska reakcia;
3. pripomína, že záchrana životov je prejavom solidarity s ohrozenými osobami, ale aj zákonnou povinnosťou podľa medzinárodného práva, pretože článok 98 Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve, ktorý ratifikovali všetky členské štáty aj samotná Únia, vyžaduje, aby sa poskytla pomoc osobe v núdzi na mori;
4. zastáva názor, že v rámci pátracích a záchranných operácií na mori má kľúčový význam trvalá, rázna a účinná reakcia zo strany Únie, ktorá by zamedzila zvyšovaniu strát na životoch migrantov pri pokusoch prejsť Stredozemné more;
5. v tomto smere navrhuje, aby sa posilnili pátracie a záchranné kapacity a aby vlády členských štátov vynaložili viac prostriedkov – v podobe finančnej a materiálnej pomoci – v rámci humanitárnej operácie na úrovni celej Únie zameranej na vyhľadávanie, záchranu a pomoc migrantom v nebezpečenstve a ich prevoz na najbližšie bezpečné miesto;
6. poukazuje na to, že kapitánom súkromných lodí ani mimovládny organizáciám

(MVO), ktoré úprimne pomáhajú osobám v núdzi na mori, by za poskytnutie tejto pomoci nemal hroziť trest; je presvedčený, že obchodná lodná doprava by nemala nahrádzať členské štáty a Úniu pri plnení ich povinností v oblasti pátrania a záchrany;

Boj proti obchodovaniu s ľuďmi a nezákonnému prevádzaniu

7. žiada, aby sa jasne rozlišovalo medzi osobami, ktoré sú prevádzané do Únie, a osobami, s ktorými sa obchoduje, pretože politické reakcie síce musia byť nielen náležité integrované, ale aj správne cielené; uvádza, že vo všeobecnosti nezákonné prevádzanie migrantov zahŕňa uľahčenie neoprávneného vstupu osoby do členského štátu, zatiaľ čo obchodovanie s ľuďmi zahŕňa nábor, prepravu alebo prijatie osoby použitím násillia, klamstva alebo zneužitia, a to na účely vykorisťovania;
8. je presvedčený, že každý holistický prístup k migrácii musí nevyhnutne obsahovať opatrenia zamerané na narúšanie činnosti zločineckých sietí zapojených do obchodovania s ľuďmi a prevádzačstva;
9. víta pozitívnu úlohu, ktorú doposiaľ zohrali plavidlá námorníctva pri záchrane životov na mori a pri rozložení zločineckých sietí; podporuje ciele operácií vojenského námorníctva, ako je operácia Sophia, a podčiarkuje potrebu chrániť životy, pričom kladie dôraz na to, že v rámci všetkých aspektov operácie by sa mala zabezpečiť ochrana životov migrantov;
10. zdôrazňuje, že tieto vojenské operácie by nemali byť prevažujúcim aspektom žiadneho holistického prístupu k migrácii, a opakuje, že operácia Sophia nesmie obmedzovať materiálne zdroje, ktoré sa už používajú v Stredozemnom mori na záchranu životov na mori;

Úloha agentúr Únie v boji proti nezákonnému prevádzaniu

11. poukazuje na to, že páchatelia môžu poľahky zmeniť svoj spôsob práce a aj tak robia, a preto sa politické reakcie musia prispôbovať najnovším a najpresnejším údajom; ako pozitívny krok vpred vníma skutočnosť, že Komisia 27. mája 2015 prijala akčný plán Únie na boj proti prevádzaniu migrantov (tzv. akčný plán proti prevádzačstvu), v ktorom stanovila vytvorenie kontaktnej skupiny agentúr Únie na boj proti prevádzaniu migrantov s cieľom posilniť ich operačnú spoluprácu a výmenu informácií;
12. zdôrazňuje, že by sa mali plne využívať existujúce nástroje, ako sú agentúrne analýzy rizík; poznamenáva, že agentúry Únie by mali plne spolupracovať, ale musia tiež zintenzívniť spoluprácu s členskými štátmi; konštatuje, že lepšia koordinácia úsillia by mala umožniť zhromažďovanie údajov na vnútroštátnej úrovni a ich následné zasielanie agentúram;

Premiestnenie

13. pripomína, že proces premiestnenia, t. j. presun žiadateľa o medzinárodnú ochranu alebo osoby pod medzinárodnou ochranou z jedného členského štátu do druhého, je praktickým príkladom solidarity v rámci Únie; okrem toho pripomína, že od roku 2009 sa Európsky parlament dožaduje záväzného mechanizmu na rozdeľovanie žiadateľov o azyl medzi všetky členské štáty;
14. poznamenáva, že minulý rok Rada prijala dve rozhodnutia o dočasných opatreniach

premiestnenia v Únii (rozhodnutia o premiestnení)¹, ktorých súčasťou je presun žiadateľov o medzinárodnú ochranu z Grécka a Talianska do ďalších členských štátov; konštatuje, že hoci rozhodnutia o premiestnení neukončujú platné dublinské pravidlá prideľovania zodpovednosti, predstavujú „dočasnú odchýlku“ od týchto pravidiel;

15. zastáva názor, že stanovenie naliehavých opatrení premiestnenia je krok správnym smerom, a vyzýva členské štáty, aby si čo najskôr splnili povinnosti týkajúce sa uvedených opatrení;
16. pripomína, že na účely rozhodnutí o premiestnení sa premiestnenie bude týkať len tých národností, v prípade ktorých predstavuje podiel kladných rozhodnutí o udelení medzinárodnej ochrany v Únii za predchádzajúce tri mesiace 75 % alebo vyššiu hodnotu (na základe údajov Eurostatu); poznamenáva, že rozhodnutia o premiestnení sa budú vzťahovať len na relatívne malý počet ľudí a nebudú sa týkať veľkého množstva žiadateľov pochádzajúcich z iných tretích krajín, ktorí na základe týchto rozhodnutí nemôžu byť premiestnení;
17. vyjadruje znepokojenie nad tým, že na základe súčasných rozhodnutí o premiestnení musia členské štáty prvého príchodu naďalej riešiť komplikovanejšie žiadosti o medzinárodnú ochranu (a odvolania), musia zabezpečiť dlhšie prijímacie lehoty a budú musieť koordinovať návrat osôb, ktorým napokon medzinárodná ochrana nebude priznaná; opakuje, že akýkoľvek nový systém riadenia spoločného európskeho azylového systému musí byť založený na solidarite a spravodlivom rozdelení zodpovednosti;
18. zastáva názor, že okrem kritérií uvedených v rozhodnutiach o premiestnení (HDP členského štátu, počet obyvateľov členského štátu, miera nezamestnanosti členského štátu a počet žiadateľov, ktorí sa v minulosti uchádzali o azyl v danom členskom štáte), by sa mali zväžiť aj ďalšie dve kritériá, a to rozloha členského štátu a hustota obyvateľstva členského štátu;
19. je presvedčený, že pri premiestňovaní by sa mali v čo najväčšej realizovateľnej miere zohľadniť preferencie žiadateľa; uznáva, že takýmto spôsobom by sa odrádzalo od sekundárnych pohybov a samotní žiadatelia by tak boli motivovaní k prijatiu rozhodnutí o premiestnení, ale nemal by sa tým zastaviť proces premiestňovania;

Presídlenie

20. zastáva názor, že presídlenie je jednou z uprednostňovaných možností, ako utečencom a osobám, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, poskytnúť bezpečný a zákonný prístup do Únie v prípadoch, keď sa utečenci nemôžu vrátiť do domovských krajín ani nemôžu dostať účinnú ochranu v hostiteľskej krajine alebo sa v nej integrovať;
21. okrem toho konštatuje, že presídlenie pod záštitou Úradu vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov (UNHCR) je osvedčený humanitárny program a užitočný nástroj na riadenie organizovaného príchodu osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, na územia členských štátov;
22. poukazuje na to, že vzhľadom na nebyvalé prílevy migrantov, ktorí prišli a neprestajne

¹ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2015/1523 a rozhodnutie Rady (EÚ) 2015/1601.

prichádzajú na vonkajšie hranice Únie, a na ustavičný nárast počtu osôb žiadajúcich o medzinárodnú ochranu Únia potrebuje záväzný a povinný legislatívny prístup k presídľovaniu, ako sa uvádza v migračnej agende Komisie; domnieva sa, že ak má mať tento prístup nejaký vplyv, musí zabezpečiť presídlenie takého počtu utečencov, ktorý bude zmysluplný vzhľadom na celkový počet utečencov uchádzajúcich sa o medzinárodnú ochranu v Únii a s ohľadom na celosvetové potreby presídlenia, ktoré každoročne zverejňuje UNHCR;

23. zdôrazňuje, že je potrebný trvalý program presídľovania na úrovni Únie s povinnou účasťou členských štátov, ktorý by zabezpečil presídlenie pre zmysluplný počet utečencov s ohľadom na celkový počet utečencov žiadajúcich o ochranu v Únii;

Prijímanie osôb z humanitárnych dôvodov

24. poukazuje na to, že prijímanie osôb z humanitárnych dôvodov možno použiť ako doplnok k presídleniu s cieľom poskytnúť naliehavú ochranu, často len dočasného charakteru, najzraniteľnejším osobám v prípade potreby, napríklad maloletým bez sprievodu, utečencom so zdravotným postihnutím alebo osobám, ktoré naliehavo potrebujú evakuáciu zo zdravotných dôvodov;
25. podčiarkuje, že kým nebude možnosť presídlenia pre štátnych príslušníkov tretích krajín dostupná, všetky členské štáty by sa mali vyzývať, aby zaviedli a realizovali programy prijímania osôb z humanitárnych dôvodov;

Humanitárne víza

26. poukazuje na to, že humanitárne víza poskytujú osobám, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, prostriedok na vstup do tretej krajiny, aby mohli požiadať o azyl; vyzýva členské štáty, aby využívali všetky existujúce možnosti na zabezpečovanie humanitárnych víz, najmä pre zraniteľné osoby, na veľvyslanectvách a konzulárnych úradoch Únie v krajinách pôvodu alebo tranzitných krajinách;
27. domnieva sa, že osoby žiadajúce o medzinárodnú ochranu by mali mať možnosť požiadať o európske humanitárne vízum priamo na ktoromkoľvek konzulárnom úrade alebo veľvyslanectve členských štátov, a keď bude takéto humanitárne vízum po posúdení udelené, umožní jeho držiteľovi vstup na územie členského štátu, ktorý vízum vydal, a to len na účel podania žiadosti o medzinárodnú ochranu v tomto štáte; je preto presvedčený, že treba zmeniť vízový kódex Únie tak, aby zahŕňal konkrétnejšie ustanovenia o humanitárnych vízach;

Spoločný európsky azylový systém (CEAS)

28. upozorňuje, že na zabezpečenie toho, aby sa CEAS stal skutočne jednotným systémom, sú potrebné ďalšie kroky;
29. pripomína, že v záujme posilnenia harmonizácie je absolútne nevyhnutné uskutočniť komplexné posúdenie vykonávania tohto balíka (formou hodnotiacich správ Komisie), po ktorom budú nasledovať urýchlené nadväzné kroky v prípade, ak je vykonávanie v niektorých členských štátoch neuspokojivé;
30. poznamenáva, že napríklad neprijateľné žiadosti, následné žiadosti, zrýchlené postupy a konania na hraniciach spolu predstavujú špecifické prípady, v ktorých sa

prepracovaným znením smernice o konaní o azyle vyvíjalo úsilie o nastolenie krehkej rovnováhy medzi efektívnosťou systému a právami žiadateľov, najmä právami zraniteľných osôb, a zdôrazňuje, že takúto rovnováhu možno dosiahnuť iba vtedy, ak sa v plnej miere a riadne vykonajú právne predpisy;

31. zdôrazňuje dôležitosť súdnej kontroly všetkých foriem zaistenia na základe zákonov o prisťahovalectve a azyle; pripomína, že podľa medzinárodného práva a Charty základných práv Únie je potrebné, aby členské štáty preskúmali alternatívy k zaisteniu; vyzýva členské štáty, aby správne uplatňovali smernice o konaniach o azyle a podmienkach prijímania, pokiaľ ide o prístup do zariadení pre zadržiavanie;
32. pripomína dôležitosť znižovania počtu osôb bez štátnej príslušnosti a nabáda členské štáty, aby zaviedli postupy určovania postavenia osôb bez štátnej príslušnosti a vymieňali si osvedčené postupy o zbere spoľahlivých údajov o osobách bez štátnej príslušnosti, ako aj o postupoch na určovanie postavenia osôb bez štátnej príslušnosti;

Revízia nariadenia Dublin III

33. konštatuje, že uplatňovanie nariadenia Dublin III¹ vyvolalo mnoho otázok týkajúcich sa spravodlivosti a solidarity pri určovaní členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu; poznamenáva, že súčasný systém neberie dostatočne do úvahy mimoriadny migračný tlak, ktorému sú vystavené členské štáty nachádzajúce sa na vonkajších hraniciach Únie; domnieva sa, že členské štáty sa musia zmieriť s nepretržitými problémami s dublinskou logikou a že Únia by mala vytvoriť možnosti pre solidaritu tak medzi členskými štátmi, ako aj voči príslušným migrantom;
34. poukazuje na to, že tlak, ktorý na systém stanovený dublinským nariadením vytvára narastajúci počet migrantov prichádzajúcich do Únie, ukázal, že tento systém v zavedenej podobe do značnej miery zlyhal, pokiaľ ide o dosiahnutie jeho dvoch základných cieľov, ktoré spočívajú v stanovení objektívnych a spravodlivých kritérií pre určenie zodpovednosti a v zabezpečení rýchleho prístupu k medzinárodnej ochrane; opakuje svoje výhrady, pokiaľ ide o kritérium, podľa ktorého je to v súčasnosti členský štát prvého vstupu, ktorý je určený ako zodpovedný za preskúmanie žiadosti o medzinárodnú ochranu, a domnieva sa, že toto kritérium by sa malo prehodnotiť;
35. ďalej upozorňuje, že zároveň dochádza v rámci Únie naďalej vo vysokej miere k sekundárnym pohybom; považuje za samozrejmé, že dublinský systém bol od svojho vzniku určený nie na rozdelenie zodpovednosti medzi členské štáty, ale jeho hlavným účelom bolo urýchlene prideliť zodpovednosť za spracovanie žiadosti o azyl len jednému členskému štátu;
36. odporúča, aby kritériá, na ktorých sú založené rozhodnutia o premiestnení, boli začlenené priamo do štandardných pravidiel Únie pre pridelenie zodpovednosti za vybavovanie žiadostí o medzinárodnú ochranu; zdôrazňuje, že pri preskúmaní dublinského nariadenia je dôležité preskúmať pojem „žiadateľov, ktorí jednoznačne

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 180, 29.6.2013, s. 31).

potrebujú medzinárodnú ochranu“, keďže migrantmi a utečencami, ktorí nepatria do uvedenej kategórie, by sa musel i tak zaoberať členský štát prvého príchodu;

37. zastáva názor, že Európska únia by mala členským štátom, ktoré dostávajú najviac žiadostí o azyl, poskytovať primeranú a vhodnú finančnú a technickú podporu; domnieva sa, že dôvodom na využívanie opatrení zameraných na solidaritu a rozdelenie zodpovednosti je zvýšiť kvalitu a zlepšiť fungovanie systému CEAS;
38. poukazuje na to, že jednou z možností, ako zásadne prepracovať dublinský systém, by bolo zavedenie centrálného zhromažďovania žiadostí na úrovni Únie – pričom by sa každý žiadateľ o azyl považoval za osobu žiadajúcu o azyl v Únii ako celku, a nie v jednotlivých členských štátoch – a vytvorenie centrálného systému pridelovania zodpovednosti za akékoľvek osoby žiadajúce o azyl v Únii; navrhuje, aby sa takýmto systémom mohli stanoviť určité prahové hodnoty pre každý členský štát, pokiaľ ide o počet príchodov, čo by mohlo prípadne pomôcť pri odrádzaní od sekundárnych pohybov, keďže všetky členské štáty by boli plne zapojené do centralizovaného systému a už by nemali individuálnu zodpovednosť za pridelovanie žiadateľov iným členským štátom; domnieva sa, že takýto systém by mohol fungovať na základe určitého počtu vstupných centier (hotspotov) Únie, ktoré by boli východiskovým bodom pre distribúciu žiadateľov v rámci Únie; zdôrazňuje, že akýkoľvek nový systém pridelovania zodpovednosti musí zahŕňať kľúčové koncepcie jednoty rodiny a najlepších záujmov dieťaťa;

Vzájomné uznávanie

39. poznamenáva, že v súčasnosti členské štáty uznávajú rozhodnutia o azyle z iných členských štátov len vtedy, keď sú záporné; opakuje, že vzájomné uznávanie kladných rozhodnutí o azyle zo strany členských štátov je logickým krokom k riadnemu uplatňovaniu článku 78 ods. 2 písm. a) ZFEÚ, v ktorom sa požaduje „jednotný štatút azylu platný v celej Únii“;

Smernica o dočasnej ochrane

40. poukazuje na to, že v prípade hromadného prílevu môže Komisia z vlastnej iniciatívy alebo po preskúmaní žiadosti členského štátu navrhnúť uplatnenie smernice Rady 2001/55/ES o dočasnej ochrane („smernica o dočasnej ochrane“)¹; poznamenáva, že skutočné uplatnenie si vyžaduje rozhodnutie Rady prijaté kvalifikovanou väčšinou; konštatuje, že smernica by sa mala uplatniť vtedy, ak existuje riziko, že azylový systém Únie nebude schopný zvládnuť hromadný prílev alebo bezprostredne hroziaci hromadný prílev vysídlených osôb; zdôrazňuje však, že smernica o dočasnej ochrane sa od svojho prijatia v roku 2001 nikdy neuplatnila;
41. konštatuje, že smernica o dočasnej ochrane tiež poskytuje možnosť evakuácie vysídlených osôb z tretích krajín a že takáto evakuácia by umožnila využívať humanitárne koridory v spolupráci s UNHCR, pričom členské štáty by boli povinné poskytnúť v prípade potreby všetky možnosti na získanie víz;

¹ Smernica Rady 2001/55/ES z 20. júla 2001 o minimálnych štandardoch na poskytovanie dočasnej ochrany v prípade hromadného prílevu vysídlených osôb a o opatreniach na podporu rovnováhy úsilia medzi členskými štátmi pri prijímaní takýchto osôb a znášaní z toho vyplývajúcich dôsledkov (Ú. v. ES L 212, 7.8.2001, s. 12).

42. domnieva sa, že azylové systémy niektorých členských štátov v prvej línii sú už jednoznačne preťažené a že by sa smernica o dočasnej ochrane mala na základe svojej vlastnej logiky uplatniť; v každom prípade požaduje, aby sa v rámci revízie tejto smernice jasne vymedzil pojem „hromadný prílev“; domnieva sa, že spomínaná revízia smernice o dočasnej ochrane môže tvoriť súčasť preskúmania dublinského systému;

Integrácia

43. konštatuje, že účasť všetkých aktérov zapojených do spoločnosti má kľúčový význam, a preto navrhuje, aby sa pri rešpektovaní právomocí členských štátov v oblasti integračných opatrení posilnila výmena najlepších postupov v tejto oblasti; zdôrazňuje, že integračné opatrenia pre všetkých štátnych príslušníkov tretích krajín s oprávneným pobytom by mali presadzovať začlenenie, a nie izoláciu; poznamenáva, že miestne a regionálne orgány vrátane miest zohrávajú v integračnom procese veľmi dôležitú úlohu;
44. zdôrazňuje, že hostiteľské členské štáty musia utečencom ponúknuť podporu a príležitosti na integráciu a vybudovanie života v ich novej spoločnosti; konštatuje, že by to malo zahŕňať ubytovanie, gramotnosť a jazykové kurzy, medzikultúrny dialóg, vzdelávanie a odbornú prípravu, ako aj skutočný prístup k demokratickým štruktúram v spoločnosti, ako je stanovené v smernici o normách pre oprávnenie¹; poznamenáva, že utečenci – podobne ako občania Únie – majú v hostiteľských členských štátoch tak práva, ako aj povinnosti; preto zdôrazňuje, že integrácia je obojsmerným procesom a že rešpektovanie hodnôt, na ktorých je Únia postavená, je neoddeliteľnou súčasťou integračného procesu, čo platí aj pre dodržiavanie základných práv utečencov;
45. pripomína, že podľa článku 15 smernice o podmienkach prijímania rozhodnú členské štáty o podmienkach, za akých žiadateľom o medzinárodnú ochranu umožnia prístup na trh práce, a to za predpokladu, že takýto prístup je účinný a v súlade s harmonogramom stanoveným v odseku 1 uvedeného článku; berie na vedomie, že na základe článku 15 ods. 2 môžu členské štáty z dôvodov politik trhov práce uprednostniť občanov Únie a štátnych príslušníkov zmluvných strán Dohody o Európskom hospodárskom priestore, ako aj štátnych príslušníkov tretích krajín s oprávneným pobytom;
46. zastáva názor, že ak osoby pod medzinárodnou ochranou v Únii majú ponuku na zamestnanie v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom im bola udelená medzinárodná ochrana, mali by mať možnosť túto ponuku využiť;
47. opätovne potvrdzuje, že lepšie uznávanie zahraničných kvalifikácií je praktickým spôsobom, ako zabezpečiť, aby sa štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sa už nachádzajú v Únii, mohli lepšie integrovať, a vyzýva Komisiu, aby v tejto súvislosti predložila vhodné návrhy;
48. nabáda na vypracovanie súkromných a komunitných integračných programov pre osoby, v prípade ktorých sa schválilo presídlenie, a to v spolupráci s členskými štátmi a miestnymi orgánmi a na základe ich najlepších postupov;

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 20.12.2011, s. 9).

O jednote rodiny

49. nabáda členské štáty, aby sa snažili udržať rodiny pohromade, čo zlepši vyhliadky na integráciu v dlhodobom horizonte, pretože bude možné sa zamerať na budovanie nového života namiesto obáv o rodinných príslušníkov, ktorí sú stále v neistej situácii;
50. zdôrazňuje, že členské štáty by mali prekonať všetky právne a praktické prekážky, aby rýchlejšie prijímali rozhodnutia o zlúčení rodín;
51. domnieva sa, že je dôležité, aby dovedy, kým sa zásadne neprepracuje dublinské nariadenie, členské štáty lepšie využívali ustanovenia o práve vlastného uváženia s cieľom dodržiavať zásadu jednoty rodiny;

Deti

52. upozorňuje na zraniteľnú pozíciu detí, ktoré prichádzajú do Únie, a znovu pripomína právo každého dieťaťa na to, aby sa s ním zaobchádzalo v prvom rade ako s dieťaťom; vyzýva členské štáty, aby v plnej miere uplatňovali osobitné ustanovenia systému CEAS týkajúce sa maloletých bez sprievodu vrátane prístupu k právnej pomoci, poručníctva, prístupu k zdravotnej starostlivosti, ubytovaniu a vzdelávaniu, práva na komunikáciu v jazyku, ktorému rozumejú, a na vedenie rozhovorov s riadne vyškolenými úradníkmi; opakuje, že členské štáty by nemali zaisťovať deti preto, že sú migrantmi;
53. pripomína, že podpora, informovanie a ochrana by sa mali rozšíriť na deti bez sprievodu a deti odlúčené od rodičov v súlade s ich najlepšimi záujmami a že vybavovanie žiadostí o zlúčenie rodiny, ktoré podali deti bez sprievodu alebo deti odlúčené od rodičov, by sa malo urýchliť;
54. konštatuje, že účinné poručníctvo a systémy ochrany zohľadňujúce záujmy dieťaťa sú kľúčom k prevencii zneužívania, zanedbávania a vykorisťovania detí, ktorým chýba rodičovská starostlivosť; zdôrazňuje, že je dôležité vymedziť usmernenia Únie pre systém poručníctva so zameraním na poskytovanie primeranej podpory a ochrany a na zaistenie toho, aby sa s deťmi z cudziny aj s deťmi z danej krajiny zaobchádzalo rovnako;
55. vyjadruje presvedčenie, že posudzovanie veku by sa malo vykonávať čo najmenej rušivým spôsobom, malo by mať multidisciplinárny a bezpečný charakter a mala by sa pri ňom rešpektovať fyzická integrita a ľudská dôstojnosť detí, pričom osobitná pozornosť by sa mala venovať dievčatám, a že by ho mali vykonávať nezávislí, kvalifikovaní lekári a odborníci;
56. vyzýva členské štáty, aby zhromažďovali diferencované údaje o situácii detí utečencov a migrantov s cieľom zlepšiť možnosti systémov integrovať tieto deti;

Návraty

57. domnieva sa, že bezpečný návrat osôb, v prípade ktorých sa na základe individuálneho posúdenia ich žiadosti o azyl stanovilo, že nie sú oprávnené na ochranu v Únii, sa musí realizovať v rámci riadneho vykonávania systému CEAS;
58. uznáva, že vzhľadom na to, že v roku 2014 bolo skutočne vrátených 36 % štátnych

príslušníkov tretích krajín, ktorým sa nariadilo opustiť územie Únie, je potrebné zvýšiť účinnosť návratového systému Únie;

59. domnieva sa, že na zvýšenie efektívnosti readmisií a na zabezpečenie koherentnosti návratov na európskej úrovni bude nevyhnutné prijať nové dohody EÚ o readmisií, ktoré by mali mať prednosť pred dvojstrannými dohodami medzi členskými štátmi a tretími krajinami;
60. je presvedčený, že návrat migrantov by sa mal realizovať len bezpečným spôsobom pri plnom dodržiavaní základných a procedurálnych práv dotknutých migrantov a v prípade, že krajina, do ktorej sa vracajú, je pre nich bezpečná; v tejto súvislosti pripomína, že dobrovoľný návrat by sa mal uprednostňovať pred núteným návratom;
61. tvrdí, že akýkoľvek pokus členských štátov o zavratanie migrantov, ktorí nemali možnosť predložiť žiadosť o azyl, je v rozpore s právom Únie a medzinárodným právom, a že Komisia by mala podniknúť primerané kroky proti každému členskému štátu, ktorý sa o takéto zavratanie pokúša;

Zoznam bezpečných krajín pôvodu

62. berie na vedomie nedávny návrh Komisie, pokiaľ ide o zoznam Únie týkajúci sa bezpečných krajín pôvodu, ktorým sa mení smernica o konaní o azyle¹; poznamenáva, že ak by sa takýto zoznam Únie stal pre členské štáty povinný, mohol by byť v zásade dôležitým nástrojom na uľahčenie azylového procesu vrátane návratu;
63. vyjadruje poľutovanie nad súčasnou situáciou, keď členské štáty uplatňujú rôzne zoznamy obsahujúce rôzne bezpečné krajiny, čo narúša jednotné uplatňovanie a podnecuje sekundárne pohyby;
64. v každom prípade zdôrazňuje, že žiadny zoznam bezpečných krajín pôvodu by nemal znižovať význam zásady, podľa ktorej sa každej osobe musí umožniť primerané individuálne preskúmanie jej žiadosti o medzinárodnú ochranu;

Postupy pri porušení predpisov

65. poznamenáva, že popri 34 už prebiehajúcich konaniach musela Komisia v septembri 2015 prijať voči 19 členským štátom 40 rozhodnutí vo veci porušenia, ktoré sa týkali vykonávania systému CEAS; opakuje, že Európsky parlament by mal byť plne informovaný o konaniach, ktoré Komisia začala voči členským štátom, ktoré nevykonávali právne predpisy Únie v tejto oblasti alebo ich nevykonávali riadne;
66. opätovne zdôrazňuje, aké je mimoriadne dôležité, aby po tom, čo sa dohodnú a prijmú právne predpisy Únie, členské štáty splnili svoj záväzok a dané právne predpisy vykonávali;
67. ďalej poznamenáva, že nie je možné riadne zhodnotiť výhody a nevýhody niektorých prvkoch systému CEAS, pretože mnohé členské štáty ešte príslušné právne predpisy plne nevykonali;

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 29.6.2013, s. 60).

Európsky podporný úrad pre azyl (EASO)

68. odporúča, aby sa z úradu EASO postupne v dlhodobom horizonte stal hlavný koordinátor systému CEAS s cieľom zaručiť jednotné uplatňovanie pravidiel tohto systému; opakuje, že skutočne európsky systém CEAS si vyžaduje, aby sa úrad EASO pretransformoval zo skupiny expertov z členských štátov na plnohodnotnú agentúru Únie, ktorá bude poskytovať operačnú podporu členským štátom a na vonkajších hraniciach; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že úrad musí mať k dispozícii potrebné finančné prostriedky a ľudské zdroje v krátkodobom, strednodobom a dlhodobom horizonte;
69. poznamenáva, že rozpočet úradu EASO na premiestňovanie, presídľovanie a vonkajší rozmer predstavoval v roku 2015 len 30 000 EUR; opakuje, že vzhľadom na súčasné udalosti v Stredozemí a na početné odkazy na úrad EASO v rozhodnutiach o premiestnení nemožno tento veľmi nízky rozpočet považovať za reálny; pripomína, že v krátkodobom, strednodobom a dlhodobom horizonte bude potrebné výrazne zvýšiť rozpočet úradu EASO, jeho ľudské zdroje a sumy, ktoré prideluje na premiestňovanie a presídľovanie;

Frontex a navrhovaná nová európska pohraničná a pobrežná stráž

70. berie na vedomie súčasnú úlohu agentúry Frontex, čo sa týka poskytnutia pomoci akémukoľvek plavidlu alebo osobe v núdzi na mori, a uznáva jeho príspevok k záchrane mnohých životov v Stredozemnom mori prostredníctvom spoločných operácií Triton a Poseidon;
71. domnieva sa, že nedávno navrhnutá európska pohraničná a pobrežná stráž má prakticky nahradiť agentúru Frontex a zabezpečovať európske integrované riadenie hraníc na vonkajších hraniciach v záujme účinného riadenia migrácie a zaistenia vysokej úrovne vnútornej bezpečnosti v Únii pri súčasnom zabezpečení voľného pohybu osôb v rámci nej; v súlade so zmluvami a s ich protokolmi konštatuje, že členské štáty, ktoré sú zmluvnými stranami schengenských dohôd, ale ešte nie sú súčasťou schengenského priestoru bez kontrol na vnútorných hraniciach, sa môžu zúčastňovať na všetkých opatreniach a/alebo využívať všetky opatrenia podľa nového návrhu;
72. so záujmom očakáva rokovania o návrhu v rámci inštitúcií plniacich úlohu spoluzákonodarcov a medzi nimi v kontexte riadneho legislatívneho postupu v súlade s článkom 294 ZFEÚ;

Schengenský priestor a riadenie a bezpečnosť vonkajších hraníc

73. pripomína, že od vytvorenia schengenského priestoru je Únia priestorom bez vnútorných hraníc, že členské štáty schengenského priestoru vypracovali podrobnú spoločnú politiku v súvislosti so schengenskými vonkajšími hranicami a že podľa stálej vnútornej logiky takého systému musí byť zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach spojené s kompenzačnými opatreniami na posilnenie vonkajších hraníc schengenského priestoru a s výmenou informácií v rámci Schengenského informačného systému;
74. uznáva, že integrita schengenského priestoru a zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach sú podmienené účinným riadením vonkajších hraníc, pričom všetky členské štáty na vonkajších hraniciach musia uplatňovať prísne spoločné normy a účinne si

vymieňať informácie;

75. uznáva, že je potrebné, aby Únia posilnila ochranu svojich vonkajších hraníc a ďalej rozvíjala CEAS, a že je nutné prijať opatrenia na posilnenie schopnosti schengenského priestoru riešiť nové výzvy, ktorým je Európa vystavená, a chrániť základné zásady bezpečnosti a voľného pohybu osôb;
76. poukazuje na to, že prístup na územie schengenského priestoru je vo všeobecnosti kontrolovaný na vonkajších hraniciach na základe Kódexu schengenských hraníc a že občania mnohých tretích krajín musia mať navyše na vstup do schengenského priestoru vízum;
77. pripomína vyhlásenie UNHCR, že dodržiavanie základných práv a medzinárodných záväzkov možno zabezpečiť len vtedy, ak operačné postupy a plány odzrkadľujú tieto povinnosti v podobe praktických a jasných usmernení pre pohraničný personál vrátane personálu na pozemných, námorných a vzdušných hraniciach; poukazuje na to, že je potrebné ešte viac posilniť mechanizmus Únie v oblasti civilnej ochrany, aby mohol reagovať na udalosti s rozsiahlymi dôsledkami, postihujúce značný počet členských štátov;
78. opätovne zdôrazňuje, že pokiaľ ide o právne predpisy týkajúce sa konkrétne azylu a migrácie, je v záujme účinnosti právnych predpisov v oblasti vnútorných a vonkajších hraníc mimoriadne dôležité, aby členské štáty riadne vykonávali opatrenia dohodnuté na úrovni Únie; zdôrazňuje, že lepšie vykonávanie opatrení zo strany členských štátov na vonkajších hraniciach v dôsledku zvýšeného tlaku má zásadný význam a do určitej miery rozptýli obavy týkajúce sa bezpečnosti občanov;
79. berie na vedomie, že Komisia 15. decembra 2015 predložila návrh na cielenú revíziu Kódexu schengenských hraníc, v rámci ktorej by sa zaviedli systematické kontroly všetkých štátnych príslušníkov Únie (nielen štátnych príslušníkov tretích krajín) prostredníctvom príslušných databáz na vonkajších hraniciach schengenského priestoru;
80. domnieva sa, že schengenský priestor je jedným z najväčších úspechov európskej integrácie; konštatuje, že konflikt v Sýrii a ďalšie konflikty v regióne vyvolali rekordné počty utečencov a migrantov prichádzajúcich do Únie, čo zase odhalilo nedostatky v časti vonkajších hraníc Únie; vyjadruje znepokojenie v súvislosti so skutočnosťou, že v reakcii na to niektoré členské štáty považovali za potrebné zavrieť svoje vnútorné hranice alebo zaviesť dočasnú kontrolu hraníc, čím spochybnili riadne fungovanie schengenského priestoru;

Vstupné centrá (hotspoty)

81. pripomína, že v rámci koncepcie hotspotov, ktorú stanovila Komisia vo svojej európskej migračnej agende, majú agentúra na ochranu hraníc, EASO, Europol a Eurojust za úlohu poskytovať operačnú pomoc členským štátom v súlade s ich príslušnými mandátmi;
82. v tejto súvislosti upozorňuje na to, že agentúry Únie vyžadujú potrebné zdroje, aby mohli plniť svoje pridelené úlohy; trvá na tom, aby agentúry Únie a členské štáty v plnom rozsahu informovali Európsky parlament o práci vykonanej vo vstupných centrách;

83. konštatuje, že obe rozhodnutia o premiestnení zabezpečujú poskytovanie operačnej podpory Taliansku a Grécku vo vstupných centrách, pokiaľ ide o preverovanie migrantov pri ich prvom príchode, evidenciu ich žiadosti o medzinárodnú ochranu, poskytovanie informácií o premiestnení žiadateľom, organizáciu operácií návratu tých osôb, ktoré nepodali žiadosť o medzinárodnú ochranu a nie sú inak oprávnené zostať, alebo tých, ktorých žiadosť nebola úspešná, a uľahčenie všetkých krokov týkajúcich sa samotného postupu premiestnenia;
84. požaduje, aby sa vstupné centrá zriadili čo najskôr s cieľom poskytovať uvedeným členským štátom konkrétnu operačnú pomoc; žiada, aby pridelenie technických a finančných zdrojov a technickej a finančnej podpory členským štátom prvého príchodu, ako sú Taliansko a Grécko, umožnilo rýchlu a účinnú registráciu a odovzdanie všetkých migrantov prichádzajúcich do Únie príslušným orgánom pri úplnom rešpektovaní ich základných práv; domnieva sa, že rýchla a účinná podpora Únie poskytovaná členským štátom a prijatie takejto podpory má dôležitosť z hľadiska vzájomnej dôvery;
85. uznáva, že jedným z hlavných cieľov vstupných centier je umožniť Únii urýchlené poskytovanie ochrany a humanitárnej pomoci osobám v núdzi; zdôrazňuje, že treba venovať veľkú pozornosť tomu, aby sa pri kategorizácii migrantov vo vstupných centrách plne dodržiavali práva všetkých migrantov; uznáva však, že riadna identifikácia žiadateľov o medzinárodnú ochranu v mieste prvého príchodu do Únie by mala prispieť k uľahčeniu celkového fungovania zreformovaného systému CEAS;

Trestné právo týkajúce sa migrácie

86. poznamenáva, že Komisia vo svojom akčnom pláne proti prevádzaniu uvádza, že zvažuje revíziu smernice Rady 2004/81/ES o povoleniach na pobyt vydávaných štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú obeťami obchodovania s ľuďmi alebo ktorí boli predmetom konania umožňujúceho nelegálne pristávanie a ktorí spolupracovali s príslušnými orgánmi;
87. domnieva sa, že táto revízia je nutná a malo by sa pri nej zväziť zavedenie systému, ktorý obetiam obchodovania s ľuďmi a nezákonného prevádzania umožní prihlásiť sa a pomôcť pri účinnom stíhaní obchodníka s ľuďmi alebo nezákonného prevádzateľa, a to bez strachu z toho, že ony samy budú stíhané;
88. konštatuje, že Komisia uvažuje o revízii smernice Rady 2002/90/ES, ktorá definuje napomáhanie neoprávneného vstupu, tranzitu a bydliska; zastáva názor, že osoba, ktorá ľuďom v núdzi poskytuje rôzne formy humanitárnej pomoci, by sa nemala považovať za páchatel'a trestného činu a že táto zásada by sa mala premietnuť do práva Únie;
89. zdôrazňuje, že ďalším rozhodujúcim krokom pri likvidácii zločineckých sietí prevádzateľov a obchodníkov s ľuďmi je zaradiť medzi priority finančné vyšetrenie, pretože sledovanie a konfiškácia ziskov týchto zločineckých sietí majú zásadný význam pre ich oslabenie a konečné zlikvidovanie; v tejto súvislosti vyzýva členské štáty, aby urýchlili a účinne transponovali štvrtú smernicu o boji proti praniu špinavých peňazí;
90. pripomína, že na zabezpečenie účinného priebehu trestných vyšetrení je nevyhnutné poskytnúť príslušným pracovníkom odbornú prípravu, aby v plnej miere rozumeli javu, ktorý sa snažia riešiť, a vedeli ho rozpoznať v počiatočnom štádiu;

Spolupráca s tretími krajinami

91. poukazuje na to, že azyl a medzinárodná ochrana ako jeden z pilierov globálneho prístupu k migrácii a mobilite (GPMM) by sa mali ďalej rozvíjať s väčším zapojením tretích krajín; konštatuje, že súčasné opatrenia v tejto oblasti v rámci regionálnych programov ochrany alebo regionálnych programov rozvoja a ochrany sa zameriavajú na budovanie kapacít s cieľom bojovať proti zločineckým sieťam obchodníkov s ľuďmi a prevádzачov v tretích krajinách pôvodu a tranzitu; zároveň poznamenáva, že presídľovanie ako súčasť týchto programov zostáva naďalej slabé; domnieva sa, že úsilie zamerané na budovanie kapacít a aktivity v oblasti presídľovania by sa mali zintenzívniť a vykonávať spoločne s tretími krajinami, ktoré prijímajú veľké množstvo utečencov;
92. uznáva, že základným nástrojom, ktorý stanovuje ciele vonkajších politík Únie v oblasti migrácie, azylu a hraníc je GPMM; berie na vedomie, že v rámci tohto zastrešujúceho prístupu existujú rôzne nástroje vrátane regionálnych dialógov, dvojstranných dialógov, partnerstiev v oblasti mobility, spoločných programov v oblasti migrácie a mobility, readmisných dohôd, dohôd o zjednodušení vízového režimu, dohôd o oslobodení od vízovej povinnosti, regionálnych programov ochrany a regionálnych programov rozvoja a ochrany;
93. domnieva sa, že vonkajší rozmer by sa mal pri odstraňovaní základných príčin a snahe o zastavenie tokov neregulárnej migrácie do Európy zamerať na spoluprácu s tretími krajinami; je toho názoru, že by sa mal naďalej klásť dôraz na partnerstvá a spoluprácu s kľúčovými krajinami pôvodu, tranzitu a určenia, napríklad prostredníctvom chartúmskeho a rabatského procesu, dialógu medzi EÚ a Afrikou o migrácii a mobilite a budapeštianskeho a pražského procesu;
94. poukazuje na to, že Únia a jej členské štáty musia starostlivo zvažovať, ktoré orgány presadzovania práva tretích krajín podporia, a to s ohľadom na skutočnosť, či dané orgány neporušujú ľudské práva migrantov;
95. odporúča, aby sa pri spolupráci s tretími krajinami posudzovali azylové systémy daných krajín, ich podpora utečencov, ako aj ich schopnosť a ochota bojovať proti obchodovaniu s ľuďmi a nezákonnému prevádzaniu do týchto krajín a cez ne;
96. vyzýva Úniu, aby pomáhala tretím krajinám pri budovaní ich azylových systémov a vytváraní integračných stratégií s cieľom umožniť štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí potrebujú medzinárodnú ochranu, aby o ochranu žiadali v týchto krajinách; vyjadruje presvedčenie, že Únia musí vo vzťahu k spolupráci s tretími krajinami zaujať prístup výhodný pre všetkých, a teda prospešný tak pre Úniu, ako aj pre príslušnú tretiu krajinu a utečencov a migrantov v danej tretej krajine;
97. pripomína, že v záujme primeranej reakcie na súčasnú utečeneckú krízu Únia zintenzívnila vonkajšiu spoluprácu s tretími krajinami v oblasti migrácie a azylu a začala nové iniciatívy na poli spolupráce, napríklad spoločný akčný plán EÚ a Turecka; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že je potrebné, aby všetky strany splnili svoje záväzky vyplývajúce zo spoločného akčného plánu vrátane riešenia základných príčin, ktoré spôsobujú masívny prílev Sýrčanov, a zintenzívnenia spolupráce na podporu Sýrčanov pod dočasnou ochranou a ich hostiteľských komunit v Turecku, a aby Turecko splnilo svoj záväzok zabrániť neregulárnym migračným tokom zo svojho územia do Únie;

Kampane na zvyšovanie informovanosti

98. poukazuje na to, že mnohé prevádzané osoby sú do určitej miery informované o rizikách, ktorým budú vystavené na nebezpečnej ceste do Európy, napriek tomu sa však rozhodnú cestu podniknúť, pretože tieto riziká považujú za menšie než tie, ktorým by čelili, ak by neemigrovali;
99. víta skutočnosť, že akčný plán proti prevádzaniu spája začatie nových kampaní na zvyšovanie informovanosti s posúdením tých existujúcich; odporúča, aby všetky takéto kampane obsahovali informácie o kritériách, ktoré sa majú uplatňovať na stanovenie štatútu ochrany v Únii, pretože takéto informácie možno odradia od cesty niektorých migrantov, v prípade ktorých hrozí, že sa vydajú na nebezpečnú cestu a nakoniec budú vrátení, keď nedostanú ochranu;

Riešenie základných príčin

100. opätovne potvrdzuje, že Únia musí prijať dlhodobú stratégiu v snahe pôsobiť proti tlakovým faktorom v tretích krajinách (konflikt, prenasledovanie, etnické čistky, všeobecné násilie alebo faktory ako extrémna chudoba, zmena klímy alebo prírodné katastrofy), ktoré žnú ľudí do sietí nezákonných prevádzáčov, ktorých považujú za svoju jedinou možnosť dostať sa do Únie;
101. pripomína, že osobitný spravodajca OSN pre ľudské práva migrantov tiež vyzval Úniu, aby ponúkla legálne spôsoby migrácie a umožnila tak migrantom využívať oficiálne systémy na vstup a výstup namiesto toho, aby boli nútení obracať sa na zločinecké siete prevádzáčov;
102. zdôrazňuje, že nedávny nárast prílevu utečencov do Únie ukázal, že preventívne opatrenia samé osebe nepostačujú na zvládnutie súčasných migračných javov;
103. domnieva sa, že v dlhodobom horizonte je potrebný väčší impulz na vyriešenie geopolitických otázok, ktoré ovplyvňujú základné príčiny migrácie, pretože vojna, chudoba, korupcia, hlad a nedostatok príležitostí znamenajú, že ľudia budú naďalej pociťovať nutnosť utekať do Európy, kým sa Únia nebude zaoberať tým, ako pomôcť pri obnove týchto krajín; poukazuje na to, že to znamená, že Komisia a členské štáty musia poskytnúť finančné prostriedky na pomoc pri budovaní kapacít v tretích krajinách, napríklad prostredníctvom podpory investícií a vzdelávania, posilňovania a presadzovania azylových systémov, pomoci pri lepšom riadení hraníc a upevňovania tamojších právnych a súdnych systémov;

Finančné prostriedky pre tretie krajiny

104. poznamenáva, že hlavným nástrojom financovania na poskytovanie prostriedkov pre tretie krajiny je nástroj rozvojovej spolupráce (DCI), ktorý zahŕňa jediné globálne tematické financovanie Únie pre oblasť migrácie v rámci programu Celosvetové verejné statky a problémy, ktorý je riadený GR pre medzinárodnú spoluprácu a rozvoj (GR DEVCO); ďalej konštatuje, že podobne ako v prípade prostriedkov pridelených priamo členským štátom sú do spravovania DCI zapojené ďalšie generálne riaditeľstvá Komisie a orgány Únie tak, aby GR pre európsku susedskú politiku a rokovania o rozšírení zabezpečilo pomoc Únie krajinám susedstva prostredníctvom nástroja predvstupovej pomoci; humanitárnu pomoc poskytuje GR pre humanitárnu pomoc a civilnú ochranu

(GR ECHO) a Európska služba pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) riadi nástroj na podporu stability a mieru; pripomína, že vzhľadom na to, že dva fondy riadené GR pre migráciu a vnútorné záležitosti (GR HOME) – Fond pre azyl, migráciu a integráciu a Fond pre vnútornú bezpečnosť – majú aj vonkajší rozmer, možno ich považovať za nových aktérov na poli vonkajšieho financovania;

105. víta nedávno vytvorený núdzový trustový fond pre Afriku a prísľub 1,8 miliardy EUR v prospech tohto fondu, čím pribudol ďalší prvok v oblasti financovania tretích krajín; vyzýva členské štáty, aby do fondu naďalej prispievali;
106. domnieva sa, že v súlade s GPMM by štyri tematické piliere, ktoré sa zameriavajú na i) legálnu migráciu a mobilitu, ii) neregulárnu migráciu a obchodovanie s ľuďmi, iii) medzinárodnú ochranu a iv) dosah migrácie na rozvoj, mali byť v rámci vonkajšej politiky a financovania Únie rovnako dôležité;

Transparentnosť vo financovaní

107. poznamenáva, že migračná politika Únie sa vykonáva prostredníctvom rôznych politických nástrojov sledujúcich vlastné ciele, ktoré nie sú nevyhnutne prepojené, a že medzi početnými zapojenými aktérmi neexistuje dostatočná koordinácia financovania; poukazuje na to, že roztrieštenosť rozpočtových riadkov a povinností vytvára štruktúru riadenia, pri ktorej sa dá ťažko zabezpečiť komplexný prehľad o spôsobe, akým sa jednotlivé dostupné finančné prostriedky pridelujú a nakoniec používajú; okrem toho upozorňuje, že takáto roztrieštenosť komplikuje vyčíslenie sumy, ktorú Únia celkovo vynakladá na migračnú politiku;
108. zastáva názor, že je nutné zabezpečiť spomínaný komplexný prehľad financovania Únie týkajúce sa migrácie, a to tak vnútri, ako aj mimo Únie, pretože jeho absencia je jasnou prekážkou pre transparentnosť a riadnu tvorbu politik; v tejto súvislosti konštatuje, že jednou z možností by mohla byť webová stránka alebo výročná správa obsahujúca databázu všetkých projektov financovaných Úniou, ktoré sa týkajú migračnej politiky; zdôrazňuje, že potreba transparentnosti sa vzťahuje aj na rozpočtové položky, aby sa zabezpečilo primerané financovanie všetkých cieľov migračnej politiky Únie;
109. pripomína, že pozitívny vplyv migračných fondov EÚ závisí od procesov na vnútroštátnej úrovni a na úrovni Únie s cieľom zabezpečiť transparentnosť, účinné monitorovanie a zodpovednosť; domnieva sa, že pozornosť by sa mala venovať tomu, ako umožniť monitorovanie a hodnotenie prebiehajúcich procesov, a že v tejto súvislosti by sa mala posilniť úloha Dvora audítorov; nazdáva sa, že by sa mali stanoviť porovnateľné kvalitatívne a kvantitatívne ukazovatele, aby bolo možné zmerať vplyv fondov EÚ, čo by pomohlo posúdiť, či tieto fondy splnili svoj účel;

Dodatočné financovanie v oblasti migrácie

110. víta mobilizáciu významných rozpočtových prostriedkov v priebehu rokov 2015 a 2016 na riešenie migračnej a utečeneckej krízy; poukazuje na to, že v prípade väčšiny týchto nových finančných prostriedkov ide o financovanie v rámci viacročného finančného rámca na roky 2014 – 2020 (VFR), ktoré bolo prenesené, čo znamená, že Únia už dnes čerpá to, čo bolo určené na výdavky v budúcnosti;
111. súhlasí s tým, že zatiaľ čo nedávne rozpočtové návrhy a dodatočné finančné prostriedky

plánované v rozpočte Únie na rok 2016 vrátane využitia nástroja flexibility sú potešiteľné, strednodobé a dlhodobé financovanie naďalej vyvoláva obavy; vyjadruje znepokojenie nad tým, že zvýšenie súm navrhnutých pre rozpočtové riadky v rámci Fondu pre azyl, migráciu a integráciu na rok 2016 nesprevádzala navrhovaná revízia celkových zdrojov dostupných v rámci daného fondu na finančné obdobie 2014 – 2020; domnieva sa, že ak sa tento stav nezmení, finančné prostriedky v rámci Fondu pre azyl, migráciu a integráciu sa vyčerpajú dávno pred rokom 2020;

112. nabáda členské štáty, aby plne využili možnosti ponúkané fondmi, ktoré nie sú priamo späté s migračnou politikou, ale môžu sa využiť na financovanie opatrení v tejto oblasti (napríklad integračných opatrení), ako sú možnosti v rámci Európskeho sociálneho fondu, Fondu európskej pomoci pre najodkázanejšie osoby, Horizontu 2020, Európskeho fondu regionálneho rozvoja a programu Práva, rovnosť a občianstvo;
113. odporúča, aby sa pri preskúmaní VFR naplánovanom na koniec roka 2016 poskytli v rozpočte Únie v rámci okruhu 3 pre oblasť občianstva, slobody, bezpečnosti a spravodlivosti značné dodatočné zdroje s cieľom sprístupniť na základe migračných trendov a súvisiacich finančných požiadaviek primerané finančné prostriedky pre politiky Únie a členských štátov v oblasti azylu, migrácie a integrácie;

Zapojenie občianskej spoločnosti

114. poukazuje na to, že zabezpečenie operačného financovania je kľúčovou výzvou pre mimovládne organizácie, pretože väčšina financovania sa vzťahuje na konkrétne projekty; potvrdzuje, že iniciatívy dobrovoľníkov a občianskej spoločnosti zamerané na poskytovanie pomoci migrantom by mala podporovať a prípadne financovať Komisia a členské štáty; vyzýva členské štáty a Komisiu, aby sa podľa potreby a možností snažili financovať projekty riadené organizáciami občianskej spoločnosti, ktoré pôsobia v oblasti migrácie, integrácie a azylu;
115. opakuje, že treba zabezpečiť zapojenie občianskej spoločnosti do vypracúvania opatrení Únie a národných programov, a to v súlade so zásadou partnerstva stanovenou v rámci Fondu pre azyl, migráciu a integráciu; navrhuje, aby sa na úrovni Únie zväžili pravidelné konzultácie medzi Komisiou a príslušnými organizáciami občianskej spoločnosti, ktoré sa zaoberajú otázkami migrácie, azylu a integrácie;

Demografické trendy

116. konštatuje, že v štúdii OECD a Komisie z roku 2014, ktorá bola vypracovaná pred zvýšením migračných tokov do Únie v roku 2015, sa uvádza, že počet obyvateľov v produktívnom veku (15 – 64) v Únii sa v rokoch 2013 až 2020 zníži o 7,5 milióna a že ak by sa z ich odhadov vyňalo migračné saldo, pokles by bol ešte výraznejší, keďže by to znamenalo zníženie populácie v produktívnom veku o 11,7 milióna;
117. poukazuje však na to, že v novembri 2015 dosahovala miera nezamestnanosti mladých ľudí vo všetkých členských štátoch 20 %;
118. ďalej poznamenáva, že podľa nedávnych prognóz Eurostatu sa podiel osôb vo veku 65 a viac rokov zvýši v pomere k osobám vo veku 15 až 64 rokov z 27,5 % na začiatku roku 2013 na takmer 50 % do roku 2050; konštatuje, že by to znamenalo zmenu súčasného pomeru štyroch osôb v produktívnom veku na jednu osobu vo veku 65 a viac rokov na

iba dve osoby v produktívnom veku na každého človeka vo veku 65 a viac rokov;

Legálna migrácia pracovných síl

119. uvádza, že právny základ na riadenie legálnej migrácie na úrovni Únie je stanovený v článku 79 ZFEÚ;
120. domnieva sa, že článok 79 ods. 5 výslovne vyhradzuje členským štátom právo určiť počty prijímaných štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí prichádzajú na ich územie z tretích krajín s cieľom nájsť si prácu;
121. poukazuje na to, že stratégia Európa 2020 stanovila potrebu komplexnej politiky migrácie pracovných síl a lepšej integrácie migrantov v záujme splnenia cieľov Únie v oblasti inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu;
122. konštatuje, že existujúci legislatívny rámec Únie upravujúci prístup štátnych príslušníkov tretích krajín k práci v Únii je dosť rozdrobený, keďže sa zameriava na osobitné kategórie pracovníkov, a nie na celkovú reguláciu všetkých migrujúcich pracovníkov;
123. zastáva názor, že v dlhodobom horizonte bude potrebné, aby Únia zaviedla všeobecnejšie pravidlá upravujúce vstup a pobyt štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí hľadajú zamestnanie v Únii, s cieľom vyplniť medzery zistené na trhu práce Únie;

Potreba lepších údajov

124. požaduje komplexnú víziu trhu práce v Únii ako nevyhnutný predpoklad pre rozvoj politik trhu práce; poukazuje na to, že je potrebné vypracovať nástroje na lepšiu identifikáciu a predpovedanie súčasných a budúcich potrieb trhu práce v Únii; v tejto súvislosti sa domnieva, že existujúce nástroje – ako napríklad nástroje, ktoré vypracovalo Európske stredisko pre rozvoj odborného vzdelávania (CEDEFOP) alebo OECD – by sa mohli zlepšiť a dokonca zlúčiť s medzinárodnými štatistikami týkajúcimi sa potenciálnej ponuky pracovných síl z tretích krajín s cieľom poskytnúť presnejší obraz o situácii;
125. domnieva sa, že lepšie údaje a kvalitnejšie nástroje na analýzu týchto údajov môžu len pomôcť tvorcom politik pri formulovaní budúcich politik migrácie pracovnej sily a že Únia a členské štáty by mali identifikovať medzery na svojich trhoch práce, čo by im mohlo pomôcť obsadiť pracovné miesta, ktoré by inak zostali voľné;

Pracovné vykorisťovanie

126. poznamenáva, že k pracovnému vykorisťovaniu môže dôjsť v dôsledku obchodovania s ľuďmi, prevádzania alebo dokonca aj bez spáchania týchto trestných činov, čo vedie k tomu, že osoby, ktoré vykorisťujú neregulárnych migrantov v tých členských štátoch, kde sa to za trestný čin nepovažuje, zostanú nepotrestané;
127. vyjadruje hlboké poľutovanie nad tým, že podľa zistení je nízke riziko odhalenia a/alebo stíhania zamestnávateľa, ktorý zneužíva prácu neregulárnych migrantov, dôležitým faktorom pri pracovnom vykorisťovaní, najmä v odvetviach, ktoré sú najviac ohrozené (poľnohospodárstvo, stavebníctvo, hotely a reštaurácie, pracovníci v domácnosti a opatrovateľské služby); domnieva sa, že v záujme boja proti tejto

beztretnosti je nevyhnutné jednak zabezpečiť, aby sa všetky prípady závažného pracovného vykorisťovania považovali za trestný čin a primerane sa trestali podľa vnútroštátneho práva, a jednak zvýšiť počet inšpekcií práce v rizikových odvetviach;

128. berie na vedomie, že v súčasnosti mnohé členské štáty považujú pracovné vykorisťovanie za trestný čin len vtedy, ak sa uskutočňuje vo forme obchodovania s ľuďmi, čo ponecháva značný priestor na zneužívanie vo všetkých prípadoch, keď vykorisťovatelia pracovníkov neboli zapojení do obchodovania s ľuďmi alebo ich zapojenie nie je možné preukázať;
129. opakuje, že by sa mali v plnej miere vykonávať a v praxi správne uplatňovať osobitné postupy na uľahčenie podávania sťažností podľa smernice 2009/52/ES, ktorou sa stanovujú minimálne normy pre sankcie a opatrenia voči zamestnávateľom štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov („smernica o sankciách voči zamestnávateľom“); domnieva sa, že je potrebná väčšia ochrana obetí obchodovania s ľuďmi a osôb prevedených do Únie, ktoré spolupracujú a uľahčujú stíhanie obchodníkov s ľuďmi a/alebo nezákonných prevádzáčov; navrhuje, aby sa okrem toho podporilo vytvorenie európskej obchodnej koalície proti obchodovaniu s ľuďmi (ako sa navrhuje v stratégii proti obchodovaniu s ľuďmi z roku 2014) s cieľom rozvíjať dodávateľské reťazce, ktoré sa na obchodovaní s ľuďmi nepodieľajú;
130. vyjadruje presvedčenie, že pri akomkoľvek úsilí o odstránenie pracovného vykorisťovania treba napokon zaujať dvojitý prístup, ktorý spočíva v účinnom stíhaní zneužívajúcich zamestnávateľov a súčasne v ochrane obetí takéhoto vykorisťovania;

Revízia modrej karty

131. konštatuje, že Komisia v európskej migračnej agende oznámila svoj úmysel pristúpiť k revízii smernice o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vysokokvalifikovaného zamestnania („smernica o modrej karte“) s osobitným zameraním na otázky rozsahu pôsobnosti (prípadné zahrnutie podnikateľov ochotných investovať v Európe) a s cieľom zlepšiť pravidlá týkajúce sa mobility v rámci EÚ;
132. opakuje, že správa Komisie o vykonávaní súčasnej smernice o modrej karte zdôrazňuje jej nedostatky vrátane veľmi obmedzenej miery harmonizácie, čo je spôsobené tým, že členským štátom poskytuje široký priestor na voľné konanie pri jej vykonávaní, najmä právo členských štátov zachovať paralelné vnútroštátne systémy;
133. okrem toho sa domnieva, že je jasné, že smernica by sa mala zameriavať nielen na vysokokvalifikované, ale aj na cielené zamestnania vyžadujúce vysokú kvalifikáciu, v ktorých je preukázaný nedostatok pracovnej sily; navyše je presvedčený, že revízia smernice o modrej karte by mala byť ambiciózná a cielená a mala by sa snažiť odstrániť rozpory existujúcej smernice, najmä pokiaľ ide o paralelné vnútroštátne systémy; odporúča, aby sa zvažila revízia rozsahu pôsobnosti s cieľom zahrnúť doň štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí by mohli pomôcť vyriešiť nedostatky zistené na trhoch práce v Únii;

o

o o

134. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade a Komisii, parlamentom a vládám členských štátov, úradu EASO, agentúre Frontex, Europolu, Eurojustu, agentúre FRA, agentúre eu-LISA, Rade Európy, Výboru regiónov a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru.